

Hương Chùa

BÍCH NHUẬN

Đường vào chùa Hương

Những ngày nghỉ hè, chúng tôi được đi thăm chùa Thầy. Chùa Thầy tọa lạc trên lưng chừng một ngọn núi nhỏ. Lần đầu đến thăm chùa Thầy ở một nơi vắng vẻ, thanh tao, sự cụ thể đãi chúng tôi một bữa cơm chay ăn còn nhớ đến tận bây giờ. Đó là món bánh đúc lạc chấm với tương bần, món canh hoa lý ngọt lịm mát đến tận ruột...

Mẹ tôi là một phụ nữ rất mộ đạo Phật. Ngày nhỏ tôi thường được theo mẹ đi lễ các chùa. Gia đình tôi ở phố Hàng Tre (Hà Nội - BT), tôi thường theo mẹ đến chùa Bà Đá phố Nhà Chung. Tuy ở gần một phố đông dân, ồn ào nhưng vào đến cửa chùa, không khí đã lặng phắc.

Ngôi chùa cổ kính tọa lạc trên một khuôn viên sạch và đẹp, đường lát gạch nung đỏ au, lối đi vào chùa trống rất nhiều cây, tôi chú ý nhất là hàng cây ngâu lá nhỏ mà xanh ngắt với những nụ hoa bé tí xinh xinh tỏa hương

thanh khiết nhẹ nhàng.

Vào chùa, tôi thường thích thú ngắm các pho tượng Phật, nét đẹp thánh thiện, đôi mắt hiền từ, khuôn mặt phúc hậu, những ngón tay búp măng thon nhỏ. Trong chùa, hương trầm tỏa thơm ngan ngát. Mẹ tôi dâng khay đồ lễ, thè hương, hoa quả lên ban thờ Phật và cúi đầu lẩm râm khấn vái cầu chúc cho cả nhà bình an khỏe mạnh.

Sau buổi lễ, sư thầy trụ trì mời mẹ tôi vào phòng khách, tự tay thầy pha nước chè đun nóng mời. Nhà khách cũng thật giản dị, chỉ có đôi tràng kỷ, vài cái bàn

Ảnh: Tạ Quang Báo

nhỏ ở hai chái, một tấm màn mỏng. Sư thầy dịu dàng điểm dặm với nụ cười luôn hé mở trên môi.

Và trước khi chúng tôi ra về, thế nào sư thầy cũng cho chúng tôi một gói lộc có cái oản nếp, cái bánh khảo, vài trái chuối, riêng tôi nhỏ được sư thầy ngắt cho một cành hoa ngâu bé để cài lên tóc.

Được đi chùa đối với tôi là một niềm vui, vào chùa sao lòng cứ thanh thản nhẹ nhàng như tạm quên đi những nỗi lo thường nhật, lo học hành thi cử...

Những ngày gia đình có việc giỗ chạp, gia đình tôi thường kéo lên chùa Bà Ngô.

Chùa Bà Ngô tọa lạc ở phố Sinh Từ, một phố đông dân, sầm uất.

Tôi nhớ những ngày gia đình tôi làm giỗ ở chùa Bà Ngô, nhà chùa làm cho cỗ chay. Cỗ chay với các loại rau củ quả nhưng được các sư chế biến rất khéo. Chúng tôi được dùng món chà chay, làm bằng đậu xanh bụi và thơm, những cái nem chay mà nhân là giả, mộc nhĩ, miến, su hào, cà rốt, nấm hương dầm bằng dầu vừng, dầu lạc.

Những ngày nghỉ hè, chúng tôi được đi thăm chùa Thầy. Chùa Thầy tọa lạc trên lưng chừng một ngọn núi nhỏ. Lần đầu đến thăm chùa Thầy ở một nơi vắng vẻ, thanh tao, sự cụ thết đãi chúng tôi một bữa cơm chay ăn còn nhớ đến tận bây giờ. Đó là món bánh đúc lạc chấm với tương bần, món canh hoa lý ngọt lịm mát đến tận ruột.

Và chùa Hương nữa. Ôi! Cho đến bây giờ tôi không thể quên được ngày đi theo gia đình tới thăm chùa.

Bầu trời cánh Bụt

Thú Hương Sơn ao ước bấy lâu nay

Kìa non non nước nước mây mây

Đệ nhất động hỏi rằng đây có phải

Thỏ thẻ rừng mai chim cúng trái

Lững lờ khe yến cá nghe kinh

Vắng bèn tai một tiếng chày kinh

Khách tang hải giạt mình trong giấc mộng.

Ngày ấy gia đình thuê một chiếc xe hơi cả nhà cùng đi. Tôi nhớ xe đồ đồ ở một đoạn gọi là bến Yến. Chúng tôi xuống đó đi một đoạn rồi lên đường đi vào chùa. Đường nhà chùa sạch sẽ, tuy chỉ là đất đá bên một vách núi, dưới là dòng suối. Cảnh thật nên thơ, trong chùa nghỉ ngút khói hương. Ngày đầu tiên chúng tôi nghỉ ở chùa ngoài, giường chiếu sạch sẽ. Ngoài gia đình chúng tôi còn có một vài gia đình nữa, đa số là các bà răng đen, môi ăn trầu đỏ đậm. Các cụ thường nói nhiều cô muện con đều cầu Phật Bà Quan Âm, những đứa bé sinh ra sau những ngày làm lễ về sau được gọi là "con cầu tự" rất được cả nhà cưng chiều.

Tôi nhớ những bữa cơm chay ở chùa Hương thanh đạm mà ngon, có canh rau sắng đậu phụ, chả thế đã có câu thơ:

Muốn ăn rau sắng chùa Hương

Tiền đồ ngại tốn, con đường ngại xa...

(Tân Đà)

Trước khi ra về, thế nào cha mẹ tôi cũng chuẩn bị mua quà cho những người ở nhà. Chùa Hương ngoài rau sắng vào tháng Ba, tháng Tư âm lịch còn có mơ. Những quả mơ này tròn ưng ứng vàng. Cậu tôi rất thích những quả mơ dầm nước mắm bỏ thêm đường chấm với rau muống luộc, những quả mơ già mua về già ra làm ô mai, gọi là ô mai mơ chua chua, ngọt ngọt bọn trẻ chúng tôi thích lắm.

Chùa Hương trong tâm trí tôi qua bao nhiêu năm vẫn là một ngôi chùa đẹp thanh bình, khí hậu trong trẻo với non xanh nước biếc, đến một lần là nhớ mãi.

Hương chùa diu dịu thanh khiết khiến ai bước chân vào chùa cũng thấy lòng thanh thản tạm quên bao nỗi lo âu mệt nhọc thường ngày và khiến ta muốn sống tốt hơn, đẹp hơn theo như 14 điều răn của Phật, trong đó có hai điều tôi tâm đắc nhất là:

Món nợ lớn nhất của đời người là tình cảm

Món quà lớn nhất của đời người là tình cảm. ■